

gado i el pacte amb els sectors més regionalistes —representats pel portaveu al Consell de Mallorca, Jaume Font; i també els batlles d'Inca, Pere Rotger, i de Manacor, Antoni Pastor—, de manera que a l'hora de la veritat ha assolit una victòria àmplia. El 70% dels votants es decantaren per ell.

D'ara endavant, s'haurà de veure el vertader Bauzá. Fins ara s'ha mostrat dubitatiu en moltes qüestions i sense poder intern efectiu. Amb l'entronització del congrés, es preveu que prendrà les decisions i marcarà el calendari del seu partit gairebé ell tot sol. A les primeres declaracions després de la victòria, refermà les opinions expressades durant la campanya interna: vol eliminar l'obligatorietat del català tant com pugui. És a dir, deixar d'emprar-lo a l'escola com a llengua d'escolarització als infants —en diu "llibertat d'elecció a l'escola"—; eliminar el decret de mínims —que obliga almanco a fer el 50% de l'ensenyament en català—; negar-se a anomenar *català* la llengua i parlar sempre de *mallorquí*; rebaixar el català de requisit a mèrit per a accedir a places de feina a l'administració... És un convençut que el bilingüisme —això és, segons ell: que tothom ha de parlar la llengua que vulgui— és la "forma natural" per comunicar-se a les Balears, i en farà bandera electoral. I val a dir que gairebé tothom el considera *moderat*. Amb això, hom es pot fer una idea de com deu ser el candidat derrotat, considerat més radical.

Pel que fa a les possibles mocions de censura, diu que no són prioritats, però tampoc no les descarta. S'estima més posar esment en el fet que "la inestabilitat que patim" a les principals institucions és "responsabilitat d'Antich" i que els presidents de les institucions governades per l'esquerra —Palma, Consell de Mallorca i govern— haurien de sotmetre's a qüestions de confiança. I, pel cas d'Antich, li exigeix que si no ho fa convoqui eleccions anticipades.

La resta de partits han saludat l'elecció de Bauzá amb bones paraules, i, en el cas d'UM, la portaveu, Catalina Julve, ha dit que la "moderació" de la qual fa gala el nou president del PP "facilita possibles acords".

Miquel Payeras

Desglaç entre UM i l'esquerra

Unió Mallorquina pacta amb l'esquerra balear la presidència del Parlament: un gest de desglaç.

Finalment va ser possible. UM s'alià novament amb l'esquerra (PSOE i Bloc) per triar la nova presidenta del Parlament balear, la socialista Aina Rado. El càrrec havia quedat vacant d'ençà de la dimissió de Maria Antònia Munar. Ningú no veia clar de quin partit seria el substitut. Enmig de la tensió en què viu la vida política balear des del trencament del pacte, qualsevol travessa era massa arriscada. UM havia votat prou vegades amb el PP per a imaginar que era molt difícil de refer els ponts, ni tan sols conjunturalment, amb les forces d'esquerra. Però les converses entre Francesc Antich, Biel Barceló i Josep Melià ho feren possible.

Pacte aïllat. Tanmateix, no es tracta pas de cap pacte com el del 2007, d'UM amb el Bloc i el PSOE. El president d'Unió Mallorquina, Melià, ho volgué deixar molt clar: "És un pacte aïllat." També ho va reconèixer el portaveu del PSOE, Antonio Diéguez. Va ser un acord d'interès compartit. D'aquesta manera, UM —malgrat cedir la presidència— manté un càrrec a la mesa del Parlament —Isabel Alemany—, el PSOE aconsegueix la presidència de la Cambra —l'única important que no tenia— i el Bloc queda satisfet evitant que el PP obtengui el càrrec institucional.

Tot d'una després de saber la dimissió de Munar, el 26 de febrer propi passat, els conservadors donaren per fet que la presidència del Parlament seria per a ells. Immediatament, el PP expressà la voluntat de substituir-la amb un diputat propi. De fet, fins i tot Pere Rotger —membre de la mesa en representació dels conservadors— va dir que "la cosa lògica és que ara la

presidència sigui per al PP" i ell es mostrava "disposat" a ocupar-la, com ja havia fet durant la legislatura anterior, entre el 2003 i el 2007. Durant tota la setmana següent, pareixia que d'una manera o d'una altra els partits opositors, PP i UM, podrien arribar a un acord. A l'esquerra hi havia nervis. Sobretot al PSOE. Si l'oposició controlava la presidència de la cambra, allò podia ser el començament d'un caramull d'entrebancs. Perquè, d'una banda, amb la gestió del dia a dia parlamentari a mans del PP i UM, el govern es podia trobar a cada pas cops d'efecte que deixassin el president Antich el peu dels cavalls. I, d'una altra banda, s'oferiria una imatge de màxima debilitat dels partits governamentals, que perdien un dels càrrecs institucionals importants, el segon en el rànquing protocol·lari balear.

Per totes aquestes raons, Antich començà a mirar de negociar amb UM, amb el coneixement del Bloc. Paral·lelament, Unió Mallorquina també parlava amb el PP. Però aviat es veié que era difícil que es tancàs cap acord entre PP i UM. A més, per al president d'UM, Melià, el pacte amb l'esquerra podia ser una bona oportunitat per a demostrar que el seu partit manté el sentit institucional i que, en conseqüència, dona estabilitat al govern actual. Així ho aprovà l'executiva d'Unió Mallorquina el dilluns dia 8 de març. Al plenari de l'endemà s'escenificava el primer acord entre UM i l'esquerra d'ençà de l'expulsió dels nacionalistes —el dia 5 de febrer— dels governs de coalició a l'Ajuntament de Palma, al Consell de Mallorca i al govern balear.

La reacció conservadora arran del pacte parlamentari entre PSOE-Bloc i

Aina Rado, nova presidenta del Parlament balear.

UM, tant del PP com dels mitjans de comunicació afins, fou virulenta. Els diputats del PP es posaren a aplaudir irònicament els de l'esquerra quan aquests votaren Isabel Alemany, la nova diputada d'UM que serà membre de la mesa de la cambra. El gest evidenciava la irritació del PP en veure que el PSOE i el Bloc eren capaços de tornar pactar amb UM. El nou president del PP, José Ramón Bauzá, va valorar aquest acord parlamentari com una mostra que "la prioritat del PSOE és mantenir calentes les cadires. Amb la UM que coneixem ara mateix, nosaltres no hi podem arribar a acords". D'una altra banda, Melià considerà que "ha estat un acord aïllat i tot està com estava: els toca [a l'esquerra] de governar en minoria". De fet, la posició d'UM és de mantenir-se amb "mans lliures", segons el seu president, i ja ha advertit que si el PP—com ha anunciat— presenta una proposta per a fer possible un camp de golf—el de Son Bosc, al municipi mallorquí de Muro— hi votarà a favor malgrat que l'esquerra el rebutgi frontalment. Era una manera de dir que allò que

"UM pot pactar amb l'esquerra o amb la dreta", com ha insistit Melià una vegada i una altra, es posarà en pràctica habitualment fins a final de legislatura.

D'una altra banda, el portaveu del Bloc, Biel Barceló, considerà que el pacte havia estat aïllat i atacà el president del PP, Bauzá, per haver dit "que no pactarà amb corruptes [en referència a UM], si resulta que el seu partit continua tenint persones que cometen presumpta corrupció". El portaveu del PSOE, Antonio Diéguez, defensà el pacte "perquè és un acord normal en la lògica parlamentària. La posició que assumeix el PP és clara: intenta inestabilitzar totes les institucions". Finalment, el portaveu parlamentari del PP, Francesc Fiol, emprà la ironia per dir que "els expulsats i desnonats del paradís [UM] són benvinguts perquè el PSOE tengui la presidència del Parlament".

S'allunyen les eleccions. Potser la conseqüència política més clara de l'acord per a l'elecció de la socialista Aina Rado com a presidenta

del Parlament és que s'allunya la possibilitat d'anticipar eleccions. Si l'oposició hagués aconseguit aquest càrrec institucional tan important, la situació d'Antich al capdavant del govern i de tot el pacte d'esquerra s'hauria complicat força. Potser no per això s'haurien convocat eleccions, però la imatge de debilitat hauria estat extrema. Ara, però, la possibilitat de comicis abans d'hora és molt menor, gairebé inapreciable, tret que hi hagi un nou esclat de grans dimensions.

Les dues setmanes anteriors, la possibilitat que el president Antich acabàs convocant comicis avançats semblava ben certa. Des del 5 de febrer—dia del trencament del pacte— fins al dimarts de la setmana passada, la confluència PP-UM havia fet perdre nombroses votacions a la majoria d'esquerra (PSOE-Bloc), tant al Parlament, com al Consell de Mallorca i a l'Ajuntament de Palma. La imatge de feblesa feia córrer com la pólvora que Antich podia pensar convocar eleccions. De fet, EL TEMPS va poder saber que l'entorn polític del president li recomanava aquesta opció si la *pinça* PP-UM es consolidava; això hauria fet que el govern perdés votacions al Parlament cada setmana i a les altres dues institucions hauria pogut desembocar en mocions de censura. La tensió creixent pareixia que conduïa la situació a aquest punt extrem. Però el congrés del PP tranquil·litzà una mica l'ambient. Ara el president conservador, Bauzá, no descarta mocions de censura però no les té "com a prioritat". La raó seria, segons la premsa local, que Mariano Rajoy—que s'havia traslladat a Palma el dia del congrés— prohibí pactes amb UM. Així i tot, a l'Ajuntament de Palma, el cap local, José María Rodríguez, insisteix a dir que en presentarà una contra la batllessa Aina Calvo.

A hores d'ara, és un misteri de saber si el PP presentarà mocions de censura o no, però és evident que després del congrés del PP els ànims s'ha asserenat i que, d'una altra banda, el pacte parlamentari entre UM i l'esquerra ha donat molta més tranquil·litat al govern, de tal manera que s'allunya l'avançament d'eleccions.

Miquel Payeras